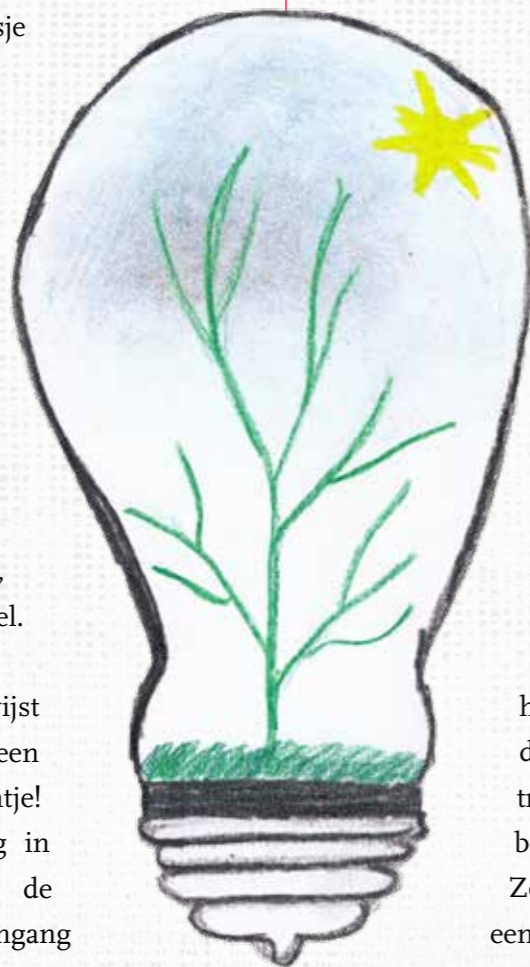

Lot begrijpt het

‘OMA! OMA! KIJK! Kijk daar eens! Daar in die boom! In die hoge boom bij die grote tak! Daar beweegt iets!’ Het is herfst en Lot loopt met haar oma in het bos. ‘Zie je het, oma? Daar loopt iets met een grote, dikke pluimstaart!’ ‘Goh ja, ik zie het!’ Oma vertelt dat het een eekhoorn is. Lot heeft nog nooit een eekhoorn gezien en kijkt haar ogen uit; wat zit hij hoog! Zou hij daar wonen? vraagt Lot zich af. Ze vindt dat maar een gek idee, straks valt hij er nog uit! Oma vertelt over het warme, veilige en hoge huisje van de eekhoorn. Lot vraagt aan oma waarom zij niet zo’n knus huisje hebben. Oma zegt dat mensen graag in een groot en verwarmd huis wonen, maar dat dit niet altijd zo goed voor de natuur is. Want om zo’n groot huis warm te krijgen, verbranden mensen hout, olie of gas in de kachel.

‘Kijk Lot!’, oma wijst opzij, ‘daar huppelt een klein, bruin konijntje! Hij kruipt snel weg in een holletje onder de grond en maakt de ingang

dicht, zo kan er helemaal niemand anders meer in zijn huisje komen.’ Lot denkt aan thuis, papa en mama doen ook altijd de deur dicht, omdat het anders zo koud wordt binnen. ‘Oma, hebben de konijntjes ook een verwarming daarbinnen?’ ‘Nee Lot, dat hebben ze niet nodig. Zij hebben een lekker dikke vacht die hen warm houdt!’ Hadden wij dat ook maar, denkt Lot, dan had ik het altijd lekker warm, en hoeven papa en mama de verwarming niet aan te zetten. Lot en oma lopen verder door

het bos en komen bij een hele grote boom. Onder de boom ligt een grote hoop bladeren. Lot trekt een sprintje, neemt een grote sprong en duikt zo de grote berg bladeren in. Oma lacht.

‘Voorzichtig hoor Lot... ook dat kan een huisje van een dier zijn!’

Lot gaat met haar handen heel voorzichtig door de blaadjes heen, op zoek naar een diertje. ‘Auw! Oma!’ Lot trekt haar handen weg en begint zachtjes te huilen. Ze heeft zich geprikt aan een scherpe stekel, een

klein egeltje. Oma vertelt over de egel. Lot is haar pijn alweer vergeten want ze is erg nieuwsgierig. ‘De egel verstopt zich hier voor zijn winterslaap. Hij wordt warm gehouden door de grote stapel bruine blaadjes.’ Lot knikt, legt de blaadjes voorzichtig terug en samen met oma loopt ze naar huis.

Even later zijn oma en Lot weer thuis. Lot doet snel de deur dicht en kruipt tegen oma aan met een lekkere koek. ‘Nou Lot doe mij ook maar zo’n koek.’ Lot haalt een koekje voor oma en kruipt weer tegen oma aan. ‘Oma, weet je dat je wel goed moet eten? Daar blijf je lekker warm van, net als de egel in zijn winterslaap. En ik pak lekker een dekentje zodat de kachel wat lager kan. Dan hebben we het toch lekker warm, net

als de konijntjes in hun holletje met hun zachte vacht!’ ‘Goh, kind toch, wat ben je toch slim! Weet je hoe dat heet?’ Lot kijkt oma vragend aan; ‘Nee?’ ‘Duurzaamheid.’ ‘Duurzaamwat?’ vraagt Lot. ‘Duurzaamheid, dat is dat je heel slim nadenkt hoe je zo weinig mogelijk de verwarming kan gebruiken en voor zo min mogelijk afval kan zorgen.’ ‘Afval, dat is een goede! Ik begrijp het hoor. Kom maar oma, ik ga het koekpapiertje in de plastic afvalbak doen!’